Written by -தவேகாந்தன்
Wednesday, 03 December 2014 22:10 - Last Updated Thursday, 04 December 2014 22:36

பனி பூகட்டினால், மழையிலே நனைந்தால், வயெய்யில் பட்டால், தூசிக்கூள் நின்றால் என எதற்கூமே தூம்மல் வந்தூ, தடிமனாக்கி, காய்ச்சலூம் இரூமலூம் பிடித்தூவிடூகிற ஓரூ நோஞ்சான் பிள்ளையாகவே என் சின்ன வயதூ இரூந்திரூக்கிறதூ. இதூ காரணமாகவே அண்டை அயல் வீ டூகளிலே போய் விளையாட நான் அனூமதிக்கப்படவில்லை என் பறெ்றோரால். சாதிபற்றிய காரணம் பரெூம்பாலூம் இரண்டாம் மூன்றாம் தரத்தாகவே இரூந்ததூ. பாடசாலை மயெ்வல்லூநர்ப் போட்டிகளில் பங்கூகொள்வதூ அதூ தபேிச் சனெ்றூ பங்கூபற்றூகிற சூழ்நிலையில் அமயாததில் அதற்கூ நான் அனூமதிக்கப்பட்டனே். இரூந்தூம் பத்தூ வயதூவரை என்னால் பரிதாக எதனையூம் சயெ்யமூடியவில்லை, இந்த வரூத்தக்கார உடம்பூ இரூந்த காரணத்தால்.

இந்தா, இந்தமூறை விளையாட்டூப் போட்டியில் யூனியர் பிரிவில் சம்பியன் ஆகாவிட்டாலூம், இவனூக்கூ எப்படியூம் நூறூ யார் ஓட்டத்திலோ, நீ ளம் பாய்தலிலோ மூதலாம் அல்லதூ இரண்டாம் பரிசூகள் கிடதை்தூவிடூம் என்றிரூக்கிற நிலையில், விளையாட்டூப் போட்டியிலன்றூ நான் சூகவீ னமாகி எழூம்பமூடியாதூ கிடந்த சம்பவங்கள்தான் என் வாழ்வில் அதிகமூம் நரே்ந்திரூக்கின்றன.

இவ்வாறூ அடிக்கடி நோய் பிடித்தூவிடூம் உடம்பகை்கொண்ட எனக்கூ படிப்பூக்கூட அவ்வளவாக வரவில்லை. பள்ளிக்கூ ஓழூங்கூ கூறவைாய் இரூந்த காரணத்தோடூ, எட்டூ பாடங்களில் சராசரி ஐந்தூ ஆறூ பாடங்களூக்கூ மலே் என்னால் பரீ ட்சகை்கூத் தோற்ற மூடியாதே இரூந்தூ வந்ததூ. இதனால் இரூபத்தைந்தூ மாணவர்களகை் கொண்டிரூந்த எனதூ வகூப்பில் என்னால் பத்தூக்கூக் கீ ழே இறங்கவே மூடியவில்லை.

தவணபை் பரீ ட்சகைள் மூடிந்ததூம் பரெூம்பாலூம் லீ வூ வரூம் எங்களூக்கூ. இந்தக் காலத்தில் வீ ட்டூக்கூ வரூம் தரிந்த மனிதர்கள் கடே்கிற களே்வி பரெூம்பாலூம் 'உங்கட மரோன் இந்தமூறை எத்தினையாம் பிள்ளை?' என்பதாக இரூக்க, மிகவூம் மனச் சங்கடத்தோடயேே என் தாய் பத்தோ, பதினொன்றோ, பன்னிரண்டோ என்பதசை் சொல்வாள். ஆயினூம் என்மீ தூ எந்த மனக்கூறையையூம் அவள் காட்டாத அளவூக்கூ அவளூக்கூ விளக்கம் இரூந்ததூ. வரூத்தக்காரப் பிள்ளையை பறெ்றூ

Written by -தவேகாந்தன்
Wednesday, 03 December 2014 22:10 - Last Updated Thursday, 04 December 2014 22:36

வதைத்துக்கொண்டு அது நன்றாகப் படிக்காதில்லையே என்று எப்படி கடிந்து கொள்ளமுடியும்?
இந்தளவில் அந்தப் பகுதியிலே மி□ன்றாவது வீ டாக எங்கள் வீ ட்டுக்கு வானொலி வந்தது. சிமனெற் என்ற பயெருடயை ஓரு ஜரேமன் வானொலி. பரிதாகவும், கம்பீ ரமாகவும் இருந்தது. அதன் ஒலித் திறனும் அதிகம், தூல்லியமாய் இசையை இழுக்கும் வலிமையும் அதிகம். பாதிப் பனை உயரத்தில் கட்டிய ஏரியலிலிருந்து காற்று வளம்மாறி வீ சினாலும் ஓலியலகைளை வல்லபமாய் உள்ளிழுக்கக்கூடிய வானொலி அது. அப்போது அதன் விலை மூந்நூற்று அறுபது ரூபா. ஆயிரம் ரூபாவுக்கு ஓரு பாதிப் பழுயை கார் அந்தக் காலத்தில் வாங்கமுடியும்.

காலயில் பத்து மணியிலிருந்து பதினொரு மணிவரையும், மாலயில் மி□ன்று மணியிலிருந்து ஆறு மணிவரையும் இலங்கை வானொலி வர்த்தக ஒலிபரப்பின் நரேம் மழுக்க சினிமாப் பாடல்களும், இசையும் கதையும், வானொலி நாடகங்களும்தான் இடம்பறெும். காலயிலிருந்து இரவு பத்தரை மணிவரை இடம்பறெும் இலங்கை வானொலியின் தசேிய சவேை ஒலிபரப்பில்தான் சயெ்திகளும், கர்நாடக இசையும், வீ ணை வயலின் பானேறவற்றின் இசை நிகழ்ச்சிகளும் ஒலிபரப்பாகின.

நாளுக்கு ஆறு மணிநரேமாவது வீ ட்;டில் வானொலி அலறாத நாளில்லை. சதா அதயைே வதைத்து மூறுக்கிக்கொண்டிருக்கும் என்னை ஆதரவோடுதான் அம்மா, 'பாேய்க் கொஞ்சநரேமணெ்டாலும் படி ராசா' என்பாள். எப்படிப் படித்தனெ்ன? பத்துக்கு கீ ழே என்னால் இறங்க மூடியாமலதோன் இருந்தது.
படிப்பும் அப்படி, விளையாட்டும் அப்படி என இருந்த பிள்ளையாயினும் அடிக்கடி நாேய்வாய்ப்படுகிற பிள்ளையை யார்தான் மிகவும் கண்டிப்பாக நடத்திவிடுவார்கள்? நான் என் பாட்டிNலுயே நரேத்தபை் பாேக்காட்டினனே். ஆனாலும், விளையாட்டுமில்லாமல், படிப்பும் இல்லாமல் நரேத்தை எப்படித்தான் பாேக்காட்டிவிட மூடியும்?

அவரவர்க்குமான சந்தர்ப்பங்கள் அமைந்துவரும் என்று சொல்வார்கள். எனக்கு அதில் நம்பிக்கையுண்டு. அதை அவரவரும் பயன்படுத்திக்கொள்கிற விதத்திலதோன் எதிர்காலம் பரெும்பாலும் அமவைதாக நான் கருதுகிறனே்.

பத்து வயதுவரை விளையாட்டிலும் ஈடு படாமல், படிப்பிலும் திறமயைகை் காட்ட மூடியாமல் சதா நாேய் பிடித்த பிள்ளையாக இருந்த நான், என் எதிர்காலத்தை சீ ரமமபை்பதற்காய் எனக்கு அமைந்த சந்தர்ப்பத்தினை சரியாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டனே் என்றே நினைகை்க இப்போது தாேன்றுகிறது.
எங்கள் கடை மூன்பகுதியிலே ஓரு பரிய நீ ண்ட 'வார் மசேை' பாேடப்பட்டிருந்தது. சாமான் கட்டுவதற்காக ஊரிலிருந்து வாங்கப்பட்ட பழுயை சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைளெல்லாம் இந்த வார் மசேைகை்குக் கீ ழதோன் சாக்குகளில் கட்டி

வகைப்படுத்திரூந்தன. அவயைலெல்லாவற்றையூம் வாசிப்தற்கானவர்கள் அப்பாேதூ அங்கே இரூந்திரூக்கிறார்கள் என்பதை இன்றூ நினதைத்தாலூம் எனக்கூ ஆச்சரியமாக வரூம்.

இதை அதிகமூம் வாசித்தவர்கள் பணெ்களாகவே இரூந்திரூப்பர் என்றூம் அவர்கள் அக்காலத்தில் பசேிய பசே்சூக்களிலிரூந்தூ ஓரூ அனூமானத்தூக்கூ வரமூடிந்திரூந்ததூ. வானொலி இல்லை, கூடூம்பங்களில் பணெ்கள் அடக்க ஓடூக்கமாக இரூக்கவணே்டூமனெ்ற பண்பாட்டூத் தளை, படலகைளில் நின்றூ பசேூவதூ, வலேிகளில் நின்றூ பசேூவதூ அநாகரிகமனெ்ற கூடூம்பக் கட்டூப்பாடூகள் யாவூம் அவர்களூக்கான அந்த வாசிப்பூ நிலயைை உரூவாக்கி வதை்திரூக்கலாமனெ்றூ இன்றூ என்னால் நினகை்க மூடிகிறதூ.

ஆனால் அன்றூ இவபைற்றி நான் யாேசிக்க தவேயைிரூக்கவில்லை. என் பொழூதூபாேக்கிற்காக ஓரூநாள் எதிர்பாராதவிதத்தில் நான் ஓடூங்கிய இடம் இந்த பழயை சஞ்சிகைகள்தான். கல்கி, கலமைகள், கூமூதம், ஆனந்தவிகடன், கூண்ட□சி, பசேூம்படம், கல்கண்டூ, அம்பூலிமாமா என படங்களூம், கதைகளூம், நகசை்சூவதை் தூணூக்கூகளூம் மலெ்ல மலெ்லமாய் என் ஆதர்~மாகின. நான் வாசிக்க ஆரம்பித்தூக்கொண்டிரூந்தனே். இந்த நிலயைிலதோன் வார் மசேயைின் கீ ழ்க் கிடந்த பழயை சஞ்சிகசை் சாக்கூகளை அவிழ்த்தூ தடேலில் இரூந்த எனக்கூ ஓரூ பழயை மொத்தப் பூத்தகம் கயைில் கிடதை்ததூ. அதன் மூன்பகூதி பக்கங்கள் சில இல்;லாமலிரூந்தன. எனக்கூ ஞாபகமிரூக்கிற வரயைில் அதில் ஆறூ அத்தியாயங்கள் இரூந்திரூக்கவில்லை. அதூ என்ன ந□ல் என்பதோ, பயெர் என்ன என்பதோ தானூம் தரியாமல், அதெ நான் வாசிக்க ஆரம்பித்தனே்.
ஏறக்கூறயை இரூந□றூ பக்கங்கள் அந்த ந□லிலே இரூந்திரூக்கலாம், அந்தப பூத்தகத்தை பரெூம்பாலூம் நான் வாசித்தூ மூடித்தனே் என்றே இன்றூ ஞாபகம் கொள்ள மூடிகிறதூ. அதூ மகாபாரதக் கதயைசை் சூரூக்கிச் சொன்ன ‘வியாசர் பாரதம்’’ என்றூ மிகப் பின்னாலதோன் நான் இனங்கண்டனே். மீ ண்டூம் வாசிக்க எனக்கூ பழயை ந□ல்க□ட கிடகை்கவில்லை. பழயைபடி சினிமாவூக்கூள்ளூம், நகசை்சூவை பகூதிகளூக்கூள்ளூம் நான் பூகூந்தூவிட்டனே்.
இந்தநரேத்திலதோன் என் பத்தூ வயதளவில் ஓரூ கூடூம்பத் தகராறூ காரணமாக என் தந்தயைில் கொலை நிகழ்கிறதூ. ம□ன்றூ மாதங்கள் கடந்திரூந்த நிலயைில் கொலை வழக்கூ விசாரணையாகிறதூ. இம்மாதிரி வழக்கூகளில் பரெூம்பயெர் பறெ்றிரூந்த அப்பூக்காத்தூ ஜீ .ஜீ .பொன்னம்பலம் எதிரிகளூக்காக வழக்காடவிரூந்தார்.

நான் அந்தப் பயெரகை் களே்விப்பட்டதூக□ட இல்லை. ஆனால் வீ ட்டூக்கூ வரூம் தரிந்தவர்களூம், உறவினர்களூம் பசேூகிற பசே்சில் ஜீ .ஜீ . என்ற அந்தப் பயெர் எனக்கூ மனப்பதிவாகிப் பாேகிறதூ. அவர்பற்றிய பிரஸ்தாபங்கள், அவரதூ மூந்தயை வழக்கூகளில் சாட்சிகள் எவ்வாறூ உழறிக்கொட்டினார்கள், சில சாட்சிகள் எவ்வாறூ சாட்சிக் க□ண்டூக்கூள்ளயேே மயங்கி விழூந்தார்கள் என்றலெ்லாம் அவர்கள் பசேூகிறபாேதூ என்னயைறியாமலே ஓரூ பயம் என் மனத்தூள் வந்தூ விழூந்தூவிடூகிறதூ.

கீழ்க் கோர்ட்டில் வழக்கு விசாரணையாகவிருந்த அன்று நாங்கள் சாவகச்சேரி நகர் சென்று நீதிமன்றத்தில் காத்திருக்கிறோம். அதன் மஞ்சள் நிறச் சுவர்களோடுள்ள பிரமாண்டமான கட்டிடமே வியப்புத் தருக்கூடியது. முதல் முறையாக நீதிமன்றத்தின் உள்ளரங்கப் பார்க்கும் எனக்கு பதற்றம் பிடிக்கிறது. எல்லோரும் வியந்துகொண்டிருந்த அந்த ஜீ ,ஜீ . யாரென எனக்குத் தெரிந்திராவிட்டாலும், அவரது உருவ வர்ணிப்பில் கறுப்பு உருவமும், பெரிய கண்களும், அகன்ற நெற்றியுமுள்ள ஒரு ஆகிருதியை கற்பிதம்கொண்டு, அந்தளவு அப்புக்காத்துகள், பிரக்கிராசிமாருக்குள் அவரகை் கண்டுகொள்ள முடியும் என்பதுபோல நான் அங்குமிங்கும் பார்வையால் தடேிக்கொண்டிருக்கிறனே்.

நீதிமன்றம் கொள்ளாத கூட்டம். அந்த வழக்கையல்ல, ஜீ ஜீ யபை் பார்க்க வந்த கூட்டம்தான் அது. என் தாத்தா முறையான ஒருவர் என்னருகே வந்து, 'உன்னை ஆர் களேவிகடேடாலும் அந்த ஆளின்ர முகத்தபை் பாராதை, நீ தவானபை் பாத்து பதில் சொல்லு. பயப்பிடாத. நாங்கள் உனக்குப் பின்னாலதான் இருப்பம்' என்றுவிட்டு போகிறார். ஜீ ஜீ யபை் பார்க்கவணே்டாமனெ்பதே ஒரு அச்சுறுத்தல்போல் என் மனத்தில் மலேும் பயம் வந்து கவிகிறது. நீதிமன்றத்தில் கூசுகூசு இரசை்சல்களை அடக்கிக்கொண்டு நீதிபதி பிரசன்னமாகிறார். முதல் வழக்கு எங்களது. முதல் சாட்சி நான்.

என்னிடம் கடேகப்பட்ட களேவிகளுக்கலெ்லாம் நீதிபதியபை் பார்த்துக்கொண்டே நான் பதில் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறனே். ஜீ ஜீ ஓருபோது என்னிடம் சொல்கிறார், களேவி கடேபது தானனெ்றும், தன்னபை் பார்த்துப் பதில்சொல்லும்படியும். நான் தவிக்கிறனே். நீதிபதியிலிருந்து பார்வையை மீட்கப் பயமாக இருக்கிறது. ஜீ ஜீ யின் வற்புறுத்துதலில் எனக்கு தலை சுற்றுவதுபோல் தோன்றுகிறது. அவ்வப்போது அவ்வப்போது அவரபை் பார்ப்பதோடு ஓருவாறு சமாளித்து விசாரணையை முடிக்கிறனே். இரண்டாவது சாட்சிகள், மூன்றாவது சாட்சி விசாரிக்கப்படுகின்றன. மூன்றாவது சாட்சி ஜீ ;ஜீ யின் களேவியில் மயங்கி சாட்சிக் கூண்டுக்குள்ளயேே விழுகிறான். ஆயினும், இறுதியில் வழக்கு சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு பாரப்படுத்தப்படுகிறது. ஜீ .ஜீ . வந்தால் கீழ்க் கோர்ட்டிலயேே வழக்கு தள்ளுபடியாகிவிடுமனெ்று அவருக்கு பெரிய பரே். அவ்வாறு அவர் ஆஜராகிய வழக்குகள் அந்தக் கோர்ட்டிலயேே தள்ளுபடியான கதகைள் நிறயை.

நான் எங்கள் உற்றம் சுற்றத்தார் மத்தியில் ஹீரோவாகிவிடுகிறனே். வீடுசனெ்ற பின்னால் ஜீ ஜீ யின் முகத்தபை் பார்த்து பதில்சொல்ல வணே்டாமனெ எனக்குச் சொன்ன பெரியவர், தான் சொன்னது பெரிய நன்மை விளதை்ததான எண்ணத்தோடு வந்து, சுப்ரீம் கோர்ட்டில் விசாரணை நடக்க எவ்வளவு காலமாகுமனெ்று தெரியாது, ஒரு வரு~மாகலாம், இரண்டு வரு~ங்களும் ஆகலாம், அந்த கால இடவைெளியில் நான் பல வி~யங்களை மறந்துவிடக்கூடுமனெ்றும், அதனால் விசாரணையில் கடேகப்பட்ட

களேவிகளையும், அதற்கு நான் சொன்ன பதில்களையும் ஓரு கொப்பியில் எழுதி வைக்கும்படி கூறுகிறார்.

கணவனை இழந்த துக்கமிருந்தாலும், எதிரிகளுக்கு தண்டனை கிடைக்கக்கூடிய சாத்தியத்தினால் ஓரளவு மனவமதி கொண்டிருந்த அம்மாவும், ராசா, அப்பு சொல்லுறதுதான் சரி, நீ எல்லாத்தையும் ஓரு பூதுக்கொப்பி எடுத்து எழுதிவை என்கிறாள். ஓரு வாரமாக அந்த விசாரணையை யோசித்து யோசித்து நான் எழுதுகிறனே. ஏறக்குறையை நாற்பது பக்க அந்தக் கொப்பியில் இருபத்தைந்து இருபத்தாறு பக்கங்களை எழுதி மூடிக்கப்;பட்டிருக்கின்றன.

நான் விசாரணையை எழுதி வதைத்திருக்கிற வி~யம் ஊரில் பரவுகிறது. 'பொடியன் கடெ்டிக்காறன். விசாரணையை எழுதி வசைச்சிருக்கிறான். எப்பிடியும் பத்துப் பத்து வரு~ம் எதிரியளுக்கு கிடைக்கும்.' என்று சுறுத்திடையே நம்பிக்கை வலுக்கிறது. நான் எழுதிவதைத்த விசாரணையைப் பார்க்கவே சிலர் வருகிறார்கள். இருண்டு வருடங்களுக்குப் பிறகு சுப்ரீம் கோர்ட்டில் நடந்த விசாரணையில் வழக்கு தள்ளுபடியே ஆகிறது. அம்மா மற்றும் உறவினர் எல்லோருக்குமே அது பெரிய துக்கம். எனக்குமுதான். ஆனாலும், எனக்கு அந்த வழக்கு பெரிய ஆதாயத்தைச் செய்ததனெ்பதை பின்னாலதோன் நான் உணர்ந்தனே். பத்து வயதில் நான் எழுதிவதைத்த அந்த 'விசாரணை'. மூதலில் வாசிப்பு வந்தது. இப்போது எழுத்து வந்திருக்கிறது.

பகலில் மட்டுமாயே இருந்தது என் வாசிப்பு. நீ ண்டகாலம் மின்சாரமிருக்காததால் இரவு வாசிப்பு மண்ணெண்ணெய் விளக்கு வதைத்துக்கொண்டே நடக்கச் சாத்தியமிருந்தது. பள்ளிக்கூட பாடங்களே இரவுக்கானவை என எனக்கு கண்டிப்பாய்ச் சொல்லப்பட்டிருந்தன. அதனால் என் வாசிப்புகளை தினசரியின் மாலைகளும், சனி ஞாயிறுகளும் அடைத்துக்கொண்டன.

இந்த பள்ளி சாரா திறமைகள் மலேும் மலேுமாய் என்னுள் எவ்வாறு விருத்தியாயின என்பதும், வயதுக்கதிகமான அனுபவங்களின் தாரியாய் நான் எவ்வாறு ஆனனே் என்பதும், இவ்வனுபவங்களில் என் கூணாதிசயத்தை விரிவாக்கியதும் சதேப்படுத்தியதுமானவை இருந்திருந்தும், ஓரு சமூக மனிதனாய் நான் நிலைபெற்ற அதிசயமும் எப்படி நரே்ந்தன என்பதும் இனிமலேதோன் பார்க்கப்பட வணே்டியன. மனிதர்களை சம்பவங்கள் கட்டமைக்கும், இந்த விதி, ஆண்டவன் கட்டளை எனப்படுவதல்ல, அது சமூகம் விதிக்கிற

bdevakanthan@yahoo.com